

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5249

гр. София, 13.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в закрито заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **3591** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК.

Образувано е по искане на Б. Г. М. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорена принудителна административна мярка /ПАМ/, наложена със заповед № 20-1085-000222/02.03.2020 г. на началник сектор към ОДМВР – Р., на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Искането за спиране е процесуално допустимо, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта. Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2 във вр. ал. 4 от АПК.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би

могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. В случая в жалбата са изложени твърдения, че процесният автомобил е отдаден под наем за сумата от 1 500 лева от жалбоподателя на сина му, както и че жалбоподателят е лишен от възможността да управлява автомобила си и му се налага да ползва таксиметрови услуги и наема други автомобили. Настоящият съдебен състав намира, че изложеното от жалбоподателя за наличие на значителни или трудно поправими вреди, не може да обоснове основание за спиране на оспорената заповед, предвид на това, че посочените вреди са единствено имуществени и не са от тази категория, която да може да се противопостави на защитените с допуснатото със закон предварително изпълнение на ПАМ. В тази връзка следва да се има предвид също така, че сочените от жалбоподателя вреди имат имуществен характер и възстановяването им в пълен обем от административния орган след евентуалната отмяна на оспорения административен акт би могло да бъде претендирано по реда на ЗОДОВ, т. е. посочените вреди, ако се приеме, че такива настъпят, са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на наложената принудителна административна мярка. Не са налице каквито и да било доказателства, обуславящи извода, че предварителното изпълнение ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. Г. М. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на наложената със заповед № 20-1085-000222/02.03.2020 г. на началник сектор към ОДМВР – Р. принудителна административна мярка, като неоснователно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ:

